

මනුෂ්‍ය ආත්මය සම්බන්ධ වූ විද්‍යාත්මක දෘෂ්ටිය

වහර විද්‍යාඥයන්ට මරණීය මතු

ජීවිතය තවදුරටත් මිනසාවක් ලෙස ඉවත දැමිය හැකිද? එය එතරම් පහසු නොවනු ඇත. 1991 වසරේ ශ්‍රීෂ්ම සෘතුවේ පැටි රොනෝල්ඩ්ස් නම් 35 වියැති කාන්තාව ඇගේ මොළයේ එක් ධමනියක අහිතකර නෙරීමක් ඇති බව දැනගත්තාය. ස්නායු ශල්‍ය වෛද්‍ය රොබට් ස්පෙට්ස්ලර් පැවසූ පරිදි ශල්‍යකර්මයක් කිරීම සඳහා ඇගේ හදවත ක්‍රියා විරහිත කළ යුතු විය. එම කාලය තුළදී ඇගේ මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය ද නවතිනු ඇත. සියලුම වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ අනුව ඇය පැයක් පමණ කාලයක් සඳහා මරණයට පත් වනු ඇත.

ඇගේ දෘෂ් හා දෙකන් සාර්ථක ලෙස වසා තැබුවද ඇය දුටු දේ ඇත්ත වශයෙන්ම සිදු වෙමින් තිබිණි. විදුලි කියන විදුලි දත් බුරුසුවක ස්වරූපය ගත්තේය. හෘද පෙනහළු යන්ත්‍රයට ඇගේ හදවත සම්බන්ධ කිරීම සඳහා ඇගේ හදවතට කැතීටර දැමීම සඳහා වෛද්‍යවරු කටයුතු කරමින් සිටියහ. ස්පෙට්ස්ලර් රොනෝල්ඩ්ස්ට නිශ්චල කිරීම සඳහා විධාන දුන්නේය. ඇගේ සිරුරින් රුධිරය ඉවත් කෙරිණි.

ඇය නිර්වින්දන තත්වයේ පසුවෙද්දී ඇගේ මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය මැනීම සඳහා යන්ත්‍රයකට සම්බන්ධ කළ වයර් ඇගේ කණට සම්බන්ධ කර තිබිණි. එමගින් ඇසීම හා අභිවිචාරන ක්‍රියා පාලනය කිරීම සිදු කරයි. ඊට අමතරව තවත් උපකරණ හෘද ස්පන්දනය, හුස්ම ගැනීම, උෂ්ණත්වය හා අතෙකුත් ජෛව සංඥා පරීක්ෂා කිරීම සඳහා යොදවා තිබිණි. ඇගේ ශරීර අවයව සිරවී තිබූ අතර ඇගේ දෘෂ් ස්නේහනයකර තිබුණි.

ස්පෙට්ස්ලර් රෝගියාගේ හිස්කබල විවෘත කිරීම සඳහා විදුලි කියන පණගැන්වූ විට කිසිදු තවන උපකරණයක් තුළින් එතෙක් සිදු නොවූ යමක් සිදුවිය. රෙනෝල්ඩ්ස් හට දැනුණේ ඇය ඇගේ සිරුරින් මිදුණ බවකි. ඇය ස්පෙට්ස්ලර්ගේ උරහිසට උඩ ස්ථානයක සිට ශල්‍යකර්මය දෙස බලා සිටියාය. ස්පෙට්ස්ලර් විදුලි දත් බුරුසුවක් වැනි දෙයක් අල්වා ගෙන සිටිනු ඇයට දක්නට ලැබිණි. කාන්තා කටහඬක් ඇගේ රුධිර නාල ඉතා

කුඩා බවට පැමිණිලි කරනවා ඇයට ඇසුණි. රෙනෝල්ඩ්ස් දුටුවේ මවුහු ඇගේ ඉකිලිය ශල්‍යකර්මයට භාජනය කිරීමට යන බවකි. එය තිවැරදි නොවිය හැකි බව ඇය කල්පනා කළාය. එය මොළයේ ශල්‍යකර්මයක් විය යුතුය. රෙනෝල්ඩ්ස් එවිට සිතුවේ ඇගේ හිස්කබල තුළ සිදු කරන ලද යම් දෙයක් නිසා ඇයට මායාවන් පෙනෙන බවකි. ඇගේ දෘෂ් හා දෙකන් සාර්ථක ලෙස වසා තැබුවද ඇය දුටු දේ ඇත්ත වශයෙන්ම සිදු වෙමින්

තිබිණි. විදුලි කියන විදුලි දත් බුරුසුවක ස්වරූපය ගත්තේය. හෘද පෙනහළු යන්ත්‍රයට ඇගේ හදවත සම්බන්ධ කිරීම සඳහා ඇගේ හදවතට කැතීටර දැමීම සඳහා වෛද්‍යවරු කටයුතු කරමින් සිටියහ. ස්පෙට්ස්ලර් රොනෝල්ඩ්ස්ට නිශ්චල කිරීම සඳහා විධාන දුන්නේය. ඇගේ සිරුරින් රුධිරය ඉවත් කෙරිණි. සෑම උපකරණයක්ම ප්‍රකාශ කළ පරිදි රෙනෝල්ඩ්ස්ගේ සිරුරින් ඇගේ පණ ඉවත් වෙමින් තිබිණි.

ඇය උමගක්දිගේ ගමන් කරනු ඇයට දැනෙන. එහි කෙළවරේ කල-කට ඉහත මියගිය ඇගේ මිත්තණිය, තුයේ හා යහපුවෝ ඇයට හමුවිය. කාලය තැවතුණාක් මෙන් පෙනේ. ඇගේ මාමා කෙනෙක් ඇයට තැවන ඇගේ සිරුර වෙත ආපසු යන ලෙස දැන්වීය. එය ඇයට දැනුණේ අසිස් මෙන් සීතල ජලාශයකට බසිනවා වැනි හැඟීමකි. ඇයට යළි සිහි ලැබුණ විට ඇය ඇගේ මෙම අත්දැකීම ස්පෙට්ස්ලර්ට විස්තර කළාය.

“මම අත්දැකීම මගේ අත්දැකීම් හා දැනීම් ක්ෂේත්‍රයට පරබාහිරයි” යනුවෙන් පැවසූ ස්පෙට්ස්ලර්ට වසර 12 කට පසු තවමත් එය විසඳ ගැනීමට නොහැකි වී ඇත. **යථාර්ථය ද? මායාවක් ද?**

වර්තමානයේ වෛද්‍ය විද්‍යාවේ දියුණුව වෛද්‍යවරුන්ට අතීතයේ ගොඩගත නොහැකි ලෙස මරණයට පත්වීමේ හැකියාව ඇති මිනිසුන් ප්‍රකෘති තත්වයට පත් කිරීමේ හැකියාව ලැබී ඇත. වෛද්‍ය විද්‍යාවේ මැදිහත්වීම තුළින් මරණයේ සීමාව පුළුල් කොට ඇත. පැමි රෙනෝල්ඩ්ස් වැනි අය ලැබූ අත්දැකීම් ලද පිරිසගේ සංඛ්‍යාව දැනගැනීමට කිසිවෙක් අපේක්ෂා නොකරනු ඇත. මෙම සිරුරින් පිටත ජීවිතයේ අත්දැකීම්, උමං දිගේ යන්තාවු වාර්තා හා දේව දූතයන් හා මියගිය දැනීම් හමුවීම වැනි කථාන්තර සහිත වූ මෙම සංසිද්ධීන් මරණසන්න අත්දැකීම් ලෙස නම් කර ඇත.

මුල්කාලීනව සියලුම වෛද්‍යවරු මෙවන් වාර්තා ප්‍රතික්ෂේප කළහ. සාම්ප්‍රදායික වෛද්‍ය නිගමනය වූයේ ඒවා මායාවක් යන්නයි. එහෙත් මෙම පැහැදිලි කිරීම්වලද ගැටළු තිබේ. තවත් මායාවක් ඇතිවිය හැකි වන්නේ මොළය ක්‍රියාකාරී අවස්ථාවක තිබේ නම් පමණි. එහෙත් ක්‍රියා විරහිත මොළය බල මූලාශ්‍රය තිබියදී සියලු විදුලි රැහැන් ගලවා දැමූ පරිගණකයකට සමාන කළ හැකිය. එයට මායාවක් දැකිය නොහැකිය. මායාවන් නොවේ, කිසිදු කාර්යයක් කළ නොහැකිය.

මෙම මතුපිටින් පෙනෙන පරස්පර විරෝධී තත්වය, එනම් මොළය අක්‍රිය තත්වයක පවතිද්දී මායාවන් දර්ශනයවීම සම්බන්ධව විද්‍යාඥයන්, දේවධර්මවාදීන් හා

ඔබ මැරුණා යයි පිළිගත හැක්කේ කවර අවස්ථාවකදී ද?

ඇත්ත වශයෙන්ම පුද්ගලයෙක් මරණයට පත්වන වෙලාව හරි හැටි කිව නොහැකිය. කලෙක මරණය යනු එක් තිමේෂයක් පමණක් බව විශ්වාස කළහ. එහෙත් දැන් මරණය යනු ක්‍රියාවලියක් මිස එක් තිමේෂයක් නොවන බව පිළිගැනීමට එසේම අප සමාජය විවිධ තේනික හා සමාජ අර්ථසීමනයන් මරණය සම්බන්ධව ඉදිරිපත් කර ඇත.

වෛද්‍ය මතය අනුව මරණය යනු

ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස කිරීම හා හෘද ස්පන්දනය තැවීම් සිදුවේ. එය ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසය සහ හෘද ස්පන්දනය තැවීමේ හේතු හා සාධකවලට පිළියම් යෙදීමෙන් සමහර අවස්ථාවල තැවන පණ දිය හැකි තත්වයකි.

මොළය මිය යාම

අනුමස්තීෂ්කය, මොළයේ අතිව්‍යානුග ක්‍රියා පාලනය කරන කොටස ක්‍රියා විරහිත වීමයි. මෙවන් අවස්ථාවක පුද්ගලයෙක් ජීවත්ව තබා ගත හැක්කේ ජීවිත සහායක යන්ත්‍රයක උපකාරය මතයි.

අබ්නේඩව පවතින අක්‍රිය ස්වභාවය / ඉහළ මොළයේ මියයාම

අනුමස්තීෂ්කය දිගටම ක්‍රියා කරන අතර හදවත, පෙනහළු හා ආහාර දිරවීම දිගටම ක්‍රියාකාරීව පවතියි. එහෙත් හැඟීම් දැනීම් හා සිතීමේ ශක්තිය ඇති මොළයේ කොටස් මිය ගොස් ඇත. ජීවිත ආධාරක ක්‍රමවල උදව්වෙන් දිගු කාලයක් සිරුර පණ සහිතව තබා ගත හැකිය.

සම්පූර්ණ මොළයම මිය යාම

මෙහිදී මොළයේ ඉහළ හා පහළ කොටස් දෙකම මිය යාම සිදුවේ.

ඉහත ඕනෑම අවස්ථාවකදී ආත්මය හෝ විඥනය සත්‍ය වශයෙන්ම සිරුරින් බැහැර වී ඇතිද යන්න විවිධ ආගමික හා අධ්‍යාත්මික වින්තනය ඇති බොහෝ පිරිස් ප්‍රශ්න කරති.

මොළය අක්‍රිය තත්වයක පවතිද්දී මායාවන් දර්ශනයවීම සම්බන්ධව විද්‍යාඥයන්, දේවධර්මවාදීන් හා සාමාන්‍ය මිනිසුන් පිළිතුරු සෙවීම සඳහා කරනුයේ අදුරේ අතපත ගෑමක් පමණි. ජීවිතය, මරණය හා විඥනය පිළිබඳ පිළිගත් විද්‍යාත්මක න්‍යායයන් සත්‍ය නම් මෙවන් පැහැදිලි කරගැනීමට අපහසු දෑ සිදු නොවනු ඇත. මරණාසන්න අත්දැකීම් මගින් විද්‍යාව ආත්මයක් තිබීම විශ්වාස කිරීමේ හැකියාව දෙසට තල්ලු කළ යුතු බවට සමහරෙක් තර්ක කරති.

සාමාන්‍ය මිනිසුන් පිළිතුරු සෙවීම සඳහා කරනුයේ අදුරේ අතපත ගැමක් පමණි. ජීවිතය, මරණය හා විඥනය පිළිබඳ පිළිගත් විද්‍යාත්මක න්‍යායයන් සත්‍ය නම් මෙවන් පැහැදිලි කරගැනීමට අපහසු දෑ සිදු නොවනු ඇත. මරණාසන්න අත්දැකීම් මගින් විද්‍යාව ආත්මයක් තිබීම විශ්වාස කිරීමේ හැකියාව දෙසට තල්ලු කළ යුතු බවට සමහරෙක් තර්ක කරති.

සුසාන් බ්ලැක්මෝර් ගේත් පැවරෙනෝල්ඩ්ස් ගේ මරණාසන්න අත්දැකීම් පිළිබඳව ඇගේ අදහස් වීම සු විට ඇය පවසා සිටියේ “මම පවසන කථාව සත්‍යයක් නම් සමස්ථ විද්‍යාවම තැවන ලිවීමට සිදුවනු ඇත” යනුයි.

එහෙත් බ්ලැක්මෝර් පවසන්නේ මෙම කථාව පිළිගත හැකි තත්වයක නොපවතින බවයි. මෙවන් අතීත්වය ක්‍රියා සම්බන්ධයෙන් වසර 30 ක පළපුරුද්දක් ඇති ඇය පවසන්නේ ඇය විමර්ශනය කළ සිය-

ලුම සිද්ධීන් හි සාක්ෂි නොමැති වීමත් එසේ නොමැතිනම් විකල්ප පැහැදිලි කරමක් සැමවිටම එහි තිබූ බවයි. ඒ මත පදනම්ව ඇය පවසන්නේ එම සිද්ධිය ඒ ආකාරයෙන්ම සිදු නොවන්නට ඇති බවයි.

මරණාසන්න අත්දැකීම් පිළිබඳව ඇය රචනා කළ “ජීවත්වීම සඳහා මරණය” නම් කෘතියෙහි මරණාසන්න අත්දැකීම් පැතිකඩවල් සඳහන් කර ඇත. උමං මාර්ග හා සිරුරින් පිටත අත්දැකීම් බොහෝ විට කායික සිද්ධීන් පදනම් කරගෙන සිදුවිය හැකිය. මොළයේ ශල්‍යකර්ම සිදු කිරීමේදී ප්‍රාදේශීයව තීරණය කරන අවස්ථාවල රෝගීන් සමහරවිට සිරුරින් බැහැර අත්දැකීම් ලබා ඇත. මන්ද්‍රව්‍යවල බලපෑම යටතේ ඇති අබිං හමිස් වැනි දේ තුළින් මට සමාන අත්දැකීම් බොහෝ දෙනෙකු ලබා ගත ඇත. බ්ලැක්මෝර් පවසන පරිදි මානසික පීඩාකාරී අවස්ථාවල මොළය එන්ඩොජික්ස් තමන් හඳුන්වන මත් කරන සුලු ප්‍රචණයක ගිලී පවතියි. ඇය පවසන පරිදි සිරුරින් පිටත අත්දැකීම් පිළිබඳව සියළුම සාක්ෂි යොමු වන්නේ, එය කෙතරම් සත්‍ය වුවද ඒවා ප්‍රාණය නිරුද්ධ වෙමින් පවතින මොළයකින් ආරම්භ වී අවසාන වන බවයි.

එහෙත් හෘද රෝග විශේෂඥ හා මරණාසන්න අත්දැකීම් පිළිබඳව පර්යේෂණ පවත්වන මයිකල් සැබොම් රෙනෝල්ඩ්ස් දුටුවායයි පැවසූ දෙය ස්පෙට්ස්ලර්ගේ ශල්‍ය වෛද්‍ය පිටපත සමග සසඳ බැලූ අතර රෙනෝල්ඩ්ස් උමං මාර්ග අත්දැකීම් ලබන අවස්ථාවේ ඇගේ මොළයේ සියලු ක්‍රියාකාරකම් තැවී තිබේ.

මැරුණ මොළයකට වැරදි ආකාරයකට වුවද ක්‍රියාත්මක විය නොහැකිය. එයට මායාවන් දර්ශනය වීමේ හැකියාවක් ද තැන. සැබොම් ට අනුව සියලුම වෛද්‍ය සිද්ධාන්ත යටතේ බැලූ විට ඇය මියගොස් සිටියාය.

ඇගේ සිරුරේ රුධිරය නොවිය. කිසිදු ජීව සලකුණක් ද නොවිය. එයට මරණය කිව හැකිද? එම තත්වය මරණය නම් එම තත්වය යටතේ ඇය ලැබූ එම අත්දැකීම් තුමක් ද?

ඒ මා නොවේ,

මගේ සිරුර පමණි

බාබරා රොමන් පසු ගොලොර්-ඩාහි ෆෝට් ලොඩ්ඩේල් හි අභ්‍යන්තර රෝග විශේෂඥයෙකි. මරණාසන්න අත්දැකීමක් ලැබූ රෝගියෙක් ඇයට ප්‍රථම වරට මුණ ගැසුණේ 1970 දීය.

1994 වසර වන විට එවන් අත්දැකීම් ලැබූ 600 පමණ දෙනා සමග කරන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් ඇය පොතක් ලිවීය. වෛද්‍ය වෘත්තියේ යෙදෙන ඇගේ මට්ටමේ බොහෝ දෙනෙක් ඇයට එකඟ නොවනු ඇත. එහෙත් එම සාකච්ඡාවලින් තහවුරු වන දෙයක් වන්නේ අප මියගිය පසු ඉතිරිවන යම් දෙයක් ඇති බවයි.

මා මෙම පිරිස සමග සාකච්ඡා කරදී සමාන අත්දැකීම් ලද අනෙකුත් පිරිස් සමග කථා කිරීමට ඔවුන්ට අවශ්‍ය විය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇය එවන් අත්දැකීම් ලද අයගේ සංගමයක් සංවිධානය කළාය.

"මට ඔවුන්ගේ කථාන්තර ඇසීමට අවශ්‍ය විය. එම නිසා මම ඔවුන් පැවැත්වූ එක් රැස්වීමකට සහභාගි වූයෙමි. සාමාන්‍ය පෙනුමැති මැදි වයසේ ගැහැනු හා පිරිමි බහුතරයක් දෙනා තම ජීවිතය වෙනස් කළා වූ එම අධ්‍යාත්මික ගමන පිළිබඳව අත්දැකීම් හුවමාරු කර ගැනීම සඳහා ඔවුහු එක්ව සිටියහ."

රොබට් විල්හැම් පවසන පරිදි හෘද රෝගයක් සැදුන අවස්ථාවකදී ඔහුගේ හදවත නැවතී ඇත. ඔහු පවසන පරිදි ඔහුගේ වේදනාව තැනි විය. මම පහළ වැනිරි කිබෙන මගේ සිරුර දෙස බලා සිටියෙමි. ආත්මාර්ථකාමීව තිබූ ඔහුගේ ජීවිතය එම මරණාසන්න අත්දැකීමෙන් පසු වඩා පරාර්ථකාමී වූ බව ඔහු පවසයි.

තාක්ෂණ ව්‍යවසායකයකු වූ කෙත් අමන් පවසන්නේ ආසාදන තත්ත්වයක් යටතේ ඔහුගේ හුස්ම ගැනීම නැවතුන අතර ඔහු නිල් පාටට ගැරුණ බවයි. ඔහුට වර්ෂ පෙණුන අතර ශ්‍රවණය ද යහපත් තත්ත්වයෙන් පැවතිනි. බය සැහැල්ලුව වැනි හැඟීම් ද ඔහුට දැනෙන බව ඔහු පවසයි. මෙසය මත වැනිරි තිබූ නිල් පැහැති දෙය කුමක්ද? ඒ ඔහු

බව දැනිණ. ඒ දෙස බැලීමට ඔහු බිය විය.

ඒ තමා නොව තම සිරුර බව ඔහුට තේරුම් ගොස් ඇත.

මොවුන්ගේ මරණය සනාථ කිරීමට වෛද්‍ය වාර්තා නොමැත. එහෙත් එය මරණාසන්න අත්දැකීමකි. රොමර් පවසන පරිදි මෙම අත්දැකීමට මුහුණ දුන් මිනිසුන් ඔවුහු තනිව නොමැති බවත් ඔවුන්ට පිස්සු නොමැති බවත් තහවුරු කර ගැනීමට කැමැත්තෙන් සිටිති. ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් පුදුම සහගත වුවද එවන් අත්දැකීම් ඇති මිනිසුන් ලෝකය පුරා විසිරී ඇත.

තව සාක්ෂි, තව තර්කයන්

බොහෝ වෛද්‍ය විශේෂඥයන් 'ආත්මය' නැමැති වචනය භාවිතා කිරීමට හිතාමතාම නොපෙලෙ-ඹෙන තමන් අක්‍රීය වෙමින් පවතින

ගෙන ආ අවස්ථාවක ශ්වසනය සඳහා උගුරට තලයක් දැමීම සඳහා හෙදියක් ඔහුගේ කෘත්‍රීම දත් ගලවා ඇත. ඔහු සතුවුදුයක තත්ත්වයට පත්වූ පසු ඔහුට දැඩි සන්කාර ඒකකයට ඇතුළත් කරන ලදී.

සතියකට පසුව ඔහුගේ බොරු දත් කුට්ටම ගැලවූ හෙදියක දුටු ඔහු ඇයව හඳුනාගත ඇත. එහෙත් ඔවුන්ගේ පූර්ව හමුවීමේදී ඔහු සිටි තත්ත්වය සිහිපුන් හා මරනය අතර අවස්ථාවක් විය.

ඇය ඔහුගේ දත් ඉවත් කළ ආකාරයත් ඉන් පසු සිදුවූ සියලු සිදුවීම්ත් ඔහුගේ සිරුරෙන් බැහැර වූ ආත්මය බලා සිටි අයුරින් ඔහු විස්තර කළේය.

මෙවන් මරණාසන්න අත්දැකීම් සිදුවන වාර ගණන මැන බැලීම සඳහා වැන් ලොමෙල් හා ඔහුගේ අනෙකුත් පර්යේෂකයෝ හෘද

සන්න අත්දැකීම් ලබා තිබුණි. වැන් ලොමෙල් හා බ්‍රිතාන්‍ය පර්යේෂකයන් යන දෙදෙනාම විශ්වාස කරන පරිදි මෙම සොයාගැනීම් වලින් සහතික වන්නේ මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය නැවතුණ අවස්ථාවලදී ද විඥනය පවතින බවයි.

වැන් ලොමෙල් පවසන්නේ මොළය රුපවාහිනියකට සම කළ හැකි බවයි. ඔබ රුපවාහිනියේ රුපවාහිනී වැටසටහන ඇත්ත වශයෙන්ම නැතුවක් මෙනි.

එසේනම් විඥනය කොහේද? එය ශරීරයේ සෑම සෛලයකම පවතින්නේද?

වැන් ලොමෙල් පවසන පරිදි සෑම දිනකම බිලියන 50 පමණ සෛල මිය යයි. ඔහු පවසන පරිදි අප සමන්විත වී සිටින සෑම සෛලයක්ම තව සෛල වේ. එසේ වුවද අප කිසිදු අවස්ථාවක අපගෙන් වෙනස් වන්නේ නැත. වැන් ලොමෙල්ට අනුව සෑම සෛලයක් අතරම සන්නිවේදනයක් තිබිය යුතුය. වෙනත් වචන වලින් පවසන්නේ නම් අපේ සියලුම සෛල, මොළයේ පමණක් නොව මිලියන ගණනක් වූ අනෙකුත් මාංශපේශී, ඇට කටු, හම හා රුධිර එකිනෙකට කථා කරති. මෙසේ සෑම විටම ජීවයක් සහිතව පවතින්නාවූ සෛල යම් කිසිවෙකුගේ මොළය මිය ගිය පසු විස්තර කළ නොහැකි ආකාරයකට යම් යම් ක්‍රියාකාරකම් වලට මුහුණ දෙනු ඇත.

මෙම උපකල්පනය මරණාසන්න අත්දැකීම් මරණින් මතු ජීවිතයේ සාක්ෂි ලෙස ගැනීමේ හැකියාව බැහැර කරයි. එහෙත් එය ඉතා තවමු අත්දැකීමක් වෙතට මාර්ගයක් විවෘත කරයි.

මොළය මිය ගිය පසු සිත පැවතීම යන්නෙහි තේරුම කුමක්ද? මොහොතකට අපි බද්ධ කිරීම සඳහා මොළය මියගිය අයගෙන් අවසව ගැනීම පිළිබඳව සිතිය යුතු ය. අප සතුව පිළිතුරු ඇතැයි සිතන ප්‍රශ්න නැවත සලකා බැලීම සඳහා මරණාසන්න අත්දැකීම් අපට මෙහෙයවයි. මරණය යනු කුමක් ද? විඥනය ඇත්තේ කොහේද? විද්‍යාවට ආත්මය සොයාගත හැකි වේද?

තාක්ෂණ ව්‍යවසායකයකු වූ කෙත් අමන් පවසන්නේ ආසාදන තත්ත්වයක් යටතේ ඔහුගේ හුස්ම ගැනීම නැවතුන අතර ඔහු නිල් පාටට හැරුණා බවයි. ඔහුට වර්ෂා පෙනුන අතර ශ්‍රවණය ද යහපත් තත්ත්වයෙන් පැවතිනි. බය සැහැල්ලුව වැනි හැඟීම් ද ඔහුට දැනෙන බව ඔහු පවසයි. මෙසය මත වැනිරි තිබූ නිල් පැහැති දෙය කුමක්ද? ඒ ඔහු බව දැනිණ. ඒ දෙස බැලීමට ඔහු බිය විය. ඒ තමා නොව තම සිරුර බව ඔහුට තේරුම් ගොස් ඇත. මොවුන්ගේ මරණය සනාථ කිරීමට වෛද්‍ය වාර්තා නොමැත. එහෙත් එය මරණාසන්න අත්දැකීමකි.

මොළයේ අඩුපාඩු තිසා මරණාසන්න අත්දැකීම් ලබන බව සමහරු පවසති. මරණාසන්න අත්දැකීම් මරණින් පසු ජීවිතය පිළිබඳ සාක්ෂි නොව විඥනය සම්පූර්ණයෙන්ම මොළයේ රැඳී තොතිබෙන බවට සාක්ෂියකි.

2001 වසරේ දෙසැම්බර් මස බ්‍රිතාන්‍ය වෛද්‍ය ජ්‍යෙෂ්ඨ ප්‍රකාශයට පත් කළ අධ්‍යයනයක තෙදර්ලන්ත ජාතික හෘද විශේෂඥ ජීම් වැන් ලොමෙල් විස්තර කරන පරිදි 44 විදැති හෘද රෝගයකට භාජන වූවෙක් ගිලන් රියකින් රෝහලට

රෝග තත්ත්වයන්ට මුහුණ දී දිවි ගලවාගත් 343 දෙනෙක් සමග සාකච්ඡා පැවැත්වූහ. 18% පමණ ඉතා පැහැදිලි විඥනයක් සහිත කථාවක් තිබූ අතර ඔවුහු සාමකාමී ලෙස දැනෙන සාමාන්‍ය හැඟීමක සිට මරණාසන්න අත්දැකීමක් දක්වා විශිද ගියහ.

බ්‍රිතාන්‍යයේ සවුන් ඇමර්ටන් මූලික රෝහලේ පර්යේෂකයන් කළ අධ්‍යයනයක් අනුව 11% එම සිහිවිසඳ අවස්ථාවේ මතකය ආවර්ජනය කිරීමේ හැකියාවක් පැවතුණි. මෙයින් 6% පමණ දෙනා මරණා-

රහස් විසර්ජි ඇසුරිනි. වම්ලා හිස්සංග